

אפרים עכשיו בשמים

היית אהוב – אני מקווה שידעת, שהרגשת.
תרצה, שי, שיר, האחיות, הנכדים והנכדות –
הרווחתם. זכיתם. הספיק לו. נפרד בשקט.

בשמי ובשם החברים שיצרו עם אפרים קשרי
חברות שקטה.

שרהליה שרון

ככה בטח מספרים לנכדים על סבא אפרים.
סבא שכל כך אהב את הנכדים. שני נכדים
ושלוש נכדות – אבל לפני היותו סבא –

היה אפרים דמות הנושאת שני תוארים:
חריצות וצניעות.

לפעמים צריך לדעת מה מידת החריצות שלא
יהא יותר מדי – כמו אצל אפרים ומה מידת
הצניעות – שהיתה יותר מדי אצל אפרים. הוא
נקרא: 'הצנע לכת' – בשקט, בצד של
המדרכה, לא במרכז – ראש מורכן למטה –
ועבודה, בשדות, במשק המים, בנהגות –
בקרבה לקוטי – למשרד – עד היום האחרון
כמעט – אפילו עם הקלנועית – להקשיב,
לשאול 'מה קורה?' 'מה נשמע?'

יחד עם הצניעות והשקט – עם החריצות
הבלתי נלאית – אפרים הקים משפחה עם
תרצה – בן כחה עם בת כחה התחתנו. כמו
ברוריה ויואב – בני כחה, יבדלו לחיים
ארוכים. אחר כך הצטרף שי התינוק –
שקרבתו לאפרים ואפרים אליו – היתה קרבה
איכותית, אמיתית.

ואחר זה הגיעה שיר שיוצרת באמנות – וגם
היא כל כך שקטה. צנועה.

אפרים היה נותן מעצמו – לעזור בדרך
מיוחדת לו – ראיתי את הנתנה שלו –
למשפחה כולה, המשפחה הגדולה – משפחת
שניפר. בלי לבקש תודה, בלי דברי הלל ושבח
ביומן, פשוט לתת.

חרוץ וצנוע – שנולד בקיבוץ לשאול ומרים –
אח לראובן ז"ל, ולדורית ושלומית תבדלנה
לחיים ארוכים.

בן כחה – בן קיבוץ, עם בת כחה – בת קיבוץ
– הימן ושניפר – משפחה גדולה. חרוץ וצנוע
מדי? אולי – מה שבטוח – איש עם לב טוב.

אולי הוא חשב שהוא לא רוצה לחיות בלי
לעבוד – המנוחה לא בשבילו – כמו החלוצים.